

[Prieme.]

bedsmændene derovre, alle har udtalt en Beklagelse over den Maade, de forskellige Sager er blevet behandlet paa. Jeg tror, det ogsaa fra anden Side er sagt til den højtærede Handelsminister, og jeg vil gerne henstille til Ministeren at overveje, om der ikke burde gives nye Instruktioner, eller om det ikke i en Tid som denne, hvor der jo dog i udstrakt Grad er Brug for Embedsmændene, vilde være ønskeligt at forsøge en Omplacering af de Embedsmænd, der hidtil har virket i Priskontrolraadet. Jeg tror, noget saadant vilde virke meget gavnligt. Jeg tror, at man i det store og hele, baade inden for Industri og Handel, er indstillet paa at se med Velvilje paa denne Lov, naar den, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, administreres paa en rimelig Maade, en Maade, som baade Forbrugere og Producenter kan være tjent med.

Lovforslaget vender sig efter min Opfattelse mod dem, der i denne Situation vil skabe sig en uberettiget Fortjeneste, og dem er der ingen, hverken inden for Erhvervsorganisationerne eller andre Steder, der finder nogen som helst Anledning til at holde Haanden over, tværtimod. Derfor skal jeg ogsaa paa mit Partis Vegne, hvad der maaske ikke, som Forholdene ligger, er saa nødvendigt, men det er jo Skik og Brug, tilsige Støtte til en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag i et Udvalg.

Rasmussen (Gylling): Dette Lovforslags Rækkevidde viser sig navnlig i § 8, hvor det bestemmes, at Prisen skal ansættes efter Varens Anskaffelsespris og ikke som hidtil efter Genanskaffelsesprisen, ganske vist eventuelt efter Gennemsnitsprisen for senere indkøbte Varer. Dette Princip er naturligvis i Strid med enhver købmandsmæssig Betragtning, men i Dag har saadanne Betragtninger saavel som en Række Begreber som Penge, Rentabilitet, Overenskomster o. s. v. mistet deres normale Betydning. Vi er jo nu en lukket Økonomikreds med begrænsede, ja, endogsaa paa enkelte Omraader helt standsede Tilførsler, og i en saadan Situation bliver de økonomiske Forhold ganske forandrede. Ved Konjunkturavancens Bortfald og den deraf følgende mindre Indtægt kommer Indehaverne af de private Virksomheder i Produktionen, der her er Tale om, til at bære deres Part af de økonomiske Byrder, som Situationen paalægger os alle, og som Arbejderne, Tjenestemændene og private

Funktionærer for deres Vedkommende kommer til at bære i Henhold til Lovforslaget om Arbejdsdeling og de Omkostninger, der deraf flyder.

Angaaende Lovforslagets Enkeltheder har jeg kun at sige, at Lovens Administration for mig er vigtigere end Lovens Form. Priskontrolraadet og Ankenævnet, som omtales i § 15, faar i Virkeligheden diktatorisk Magt over Priserne, og dette Raads Sammensætning er derfor af allerstørste Betydning. Det er af afgørende Betydning, at de Mænd findes frem, der paa dette Omraade har den Oversigt og de Kundskaber, som er nødvendige for at bestride det meget vigtige Hverv. Der er ikke i § 2, som omhandler dette Raads Nedsættelse, fastsat noget Antal for Raadets Medlemmer, det afgør Ministeren, men jeg haaber ikke, at Bestemmelsen i § 2 om, at Raadet skal „omfatte et alsidigt Kendskab til Erhvervslevets forskellige Sider, derunder ogsaa nationaløkonomisk og teknisk Kundskab“, betyder, at dette Raad skal have et meget stort Omfang. Det forekommer mig, at Erfaringerne i saa Henseende i nogen Grad skræmmer. Priskontrolraadet bør ikke være et Sted, hvor Betæneligheder har til Huse. Jeg synes i og for sig, det er bedre, om et saadant Raad eventuelt skulde gaa et Skridt videre end strengt nødvendigt, end at Raadets Bestemmelser enten kommer for sent eller ikke er i Overensstemmelse med de Retningslinier, Lovforslaget anviser.

Jeg skal ikke ellers gennemgaa de forskellige Paragraffer, det er forud gjort baade af Ministeren og af enkelte andre Talere, men skal blot fremsætte Ønsket om, at dette Lovforslag maa faa den Virkning, vi alle haaber det maa faa, og at det maa blive gennemført hurtigt her i Tinget.

Hartel: Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger vedrørende enkelte Paragraffer i Lovforslaget.

I § 8 staar, at Nettoavancen „hverken procentvis eller absolut maa overstige den inden for vedkommende Branche ved Lovens Ikrafttræden ved Salg af et tilsvarende Kvantum af vedkommende Vare sædvanlige Nettoavance“. Jeg ser bort fra, at det sprogligt er en solid Mundfuld. Det, jeg lægger Vægt paa, er dette, at „den sædvanlige Nettoavance“ er et meget laks Begreb. Jeg har selv fremdraget Eksemplet om Stavefabrikkernes Prisaftaler, hvor der var Priser, der mindst maatte anses for at ligge 50 pCt. over det, som maatte skønnes var rimeligt.

I § 10 savner jeg en Bestemmelse, der